

РОЗМЕЖУВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН І ПОШУК НАЙБІЛЬШ ДОЦІЛЬНОЇ МОДЕЛІ ВИКЛАДАННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА

Конституційне право — одна із складних, об'ємних і динамічних галузей права. Ця гілка публічного права гарантує права і свободи людини, обмежує державну владу, закріплює громадянське суспільство. Навчальні дисципліни «Конституційне право України» та «Конституційне право зарубіжних країн» є базовими і обов'язковими в навчальних програмах у ВНЗ України на юридичних факультетах.

За минулі роки затвердилося теоретичне і методичне обґрунтування системи навчальних дисциплін по конституційному праву і накопичений значний досвід їх викладання. Але і сьогодні ще не можна сказати, що всі проблеми вирішені, оскільки вони стосуються не лише конституційного права і вимагають нового погляду на співвідношення близьких по предмету і об'єкту вивчення навчальних дисциплін. До того ж сьогодення ставить нові завдання, які пов'язані з гідним рівнем і наповненням освіти юриста, актуалізуючи обговорення питань викладання конституційно-правових дисциплін в юридичних вузах.

Цикл конституційно-правових навчальних дисциплін на юридичному факультеті розпочинається з викладання курсу «Конституційне право України». Це найбільш важлива в практичному плані частина системи конституційно-правових дисциплін, де акцентується увага на проблемах реалізації конституційно-правових норм, практиці діяльності державних органів і суспільних структур.

Курс конституційного права зарубіжних країн — наступний рівень у викладанні конституційного права. Його успішне освоєння можливе за умови попереднього вивчення предметів «Теорія держави і права», «Історія держави і права», «Політологія», «Конституційне право України»

Курс включає загальну частину (теоретичні основи і інститути конституційного права зарубіжних країн) і особливу частину (конституційне право окремих країн).

У викладанні конституційного права України основна увага зосереджується на нормативній стороні предмету, що вивчається, і практичну політику, пов'язану з реалізацією конституційно-правових норм.

Конституційне право зарубіжних країн при такій системі викладання, на нашу думку, має читатися по країнах, а не по інститутах. Важливо визначити коло держав, які представляють інтерес для вивчення, розширити географію пізнання, виробити критерії для класифікації країн, ширше і в різних аспектах застосовувати порівняльно-правовий метод, пропрацювати методику оцінних характеристик конкретних норм і інститутів конституційного права окремих держав.

Для раціонального використання навчального часу і скорочення повторень (не нагадувань, а саме повторень) в рамках конституційного права зарубіжних країн важливо, щоб студенти зрозуміли, що можливі різні моделі, форми, варіанти конституційно-правового регулювання і пояснити причини такого різноманіття.

Звичайно, не можна заперечувати і інші варіанти побудови системи навчальних курсів по конституційному праву. Але у будь-якому випадку доведеться вирішувати проблему виділення загальних теоретичних і методологічних питань, що виникають при викладанні і вивченні кожної з дисциплін конституційного права, щоб не пропустити важливий пласт теорії і уникнути непотрібного дублювання.

Вимоги до оформлення тез:

— обсяг не більше двох сторінок друкованого тексту (один примірник), а також електронний варіант. Мова доповіді: українська;

— параметри сторінки: формат А4; поля: верхнє, нижнє, ліве — 2,5 см, праве — 1,5 см;

— текст набирається в редакторі Word for Windows (не нижче версії 6,0); шрифт Times New Roman, розмір — 14; інтервал між рядками 1,5, вирівнювання тексту по ширині; абзацний відступ — 1 см;

— прізвище та ініціали автора/авторів, учений ступінь, посада і назва кафедри друкуються маленькими літерами праворуч. Через два інтервали — назва доповіді (друкується по центру, великими літерами і жирним шрифтом), далі через два інтервали — текст.